

Östgotaspel

Nummer 3 oktober År 2001
Årgång 1

Besök även Östergötlands spelmansförbunds hemsida

www.ostgotaspel.com

Ordföranden har ordet !

Nästa år fyller ÖSF 75 år.

Vi är ett av Sveriges allra äldsta spelmansförbund - det ska vi fira!

Folkmusikintresset stod på topp för femtio år sedan, då spelmansstämmorna på Omberg besöktes av tusentals personer, kungligheter och Sven Jerring, som direktsände evenemangen i radion. Krigstid och nationalistiska stämningar bidrog säkert till 40-talets publikintresse, bristen på alternativa nöjen likaså - men i alla fall; spelmännen hördes och Strandmans gänglåt blev något av en landsplåga. Sedan avtog intresset gradvis, för att återigen blossa upp i slutet av 60-talet. Då var det en ung och uppkäftig generation som re-

spektlöst blandade rock med polska, och underhållningsbranschen var inte sen att haka på den nya vägen. Mediernas intresse svalnade så småningom, och med den allmänhetens intresse, men vägen avsatte för första gången permanenta spår i våra institutioner. Dagens unga spelmän är välutbildade, först i den kommunala musikskolan, sen på musikfolk-högskola och många fall även på musikaliska akademien. Dit har folk-musiken nått idag.

Men vart tog vi vägen, vi vanliga ÖSF-medlemmar, varav de flesta av oss enligt medlemsstatistiken passerat de femtio? Lockar vi fortfarande nya spelmansgenerationer? Hörs

vi? Syns vi? Jubileumsåret ger oss ett enastående tillfälle att visa upp vår verksamhet, nå ut till publiken och värva nya medlemmar.

Detta är ett upprop:

Vi vill anordna en jubileumsstäm-ma. Vi vill skriva en jubileumsskrift. Vi ska ha en hejdundrande jubileumsfest. Vi vill ...

VILL DU?

Är du villig att lägga tid, energi och aktivt arbete på jubileumsarran-gemangen - hör av dig till mig eller till någon annan i styrelsen. Skriv gärna, per brev eller e-mail. Alla goda idéer behövs.

Vi hörs

Spelmansträff

Vi hälsar alla spelmän välkomna till en träff.

Detta gäller er som spelar till något folkdanslag, men även alla andra som är intresserade är hjärtligt välkomna!

Datum: Söndag den 4/11-2001

Tid: Kl. 10.00-16.00

Plats: Landerydsgården

Främst av allt är tanken att vi skall träffas för att lära känna varandra, spela och ha roligt. Men detta utesluter hel-ler inte att vi jobbar med lite olika saker.

Detta första år skall vi få hjälp med att hitta variationslåtar till våra olika folkdanser och få till "danssvänget" lite. Det kommer även att bli lite diskussion om samspelet mellan dansledare och spelmän.

På spelmansträffen medverkar **Isabell Svärdmalm** och **Ingmar Hjertén** båda med flerårig erfarenhet av spel till folkdans.

I avgiften på 150:- ingår:

Kunniga och inspirerande instruktörer i trevliga lokaler, kaffe med smörgås.

Anmälan senast 28/10 till Monica Weimer 013-150708 eller till Stefan Öberg 0142-20248

"Kursen" är ett samarrangemang mellan Ungdomsringen och Folkungagillet

Weines fiol har tystnat

Vår hedersmedlem WEINE HULT, Borensberg, avled den 12 september 2001, vid 90 års ålder. Han växte upp vid Borensbergs glasbruk, där fadern och tre av de fem barnen arbetade.

Weine var äldst. Efter det att han vid sju års ålder gått första dagen i varannandags-skolan, knackade det på familjens köksdörr klockan fem på morgonen; det var bruksdisponenten själv som befallde: - **Weine ska börja i hyttan.**

Hans första arbete var att springa med två plåtkrukor och hämta vatten i den närbelägna Motala ström till de ständigt törstiga glasblåsarna - ett hektiskt jobb mot usel betalning. Så började ett långt och strävamt arbetsliv.

Under sin tid var Weine en bygdens omtyckte medborgare, folkdansare, bagare, klädeshandlare och - framförallt - musikanter. Han var alltid beredd att ställa upp ideellt, speciellt inom nykterhetsrörelsen.

Efter 26 år som skicklig glasblåsare kunde han 1945 tillsammans med en broder överta och arbeta upp Borensbergs Ångbageri. Där bakade Weine under tidiga arbetsdagar och hade dessutom ansvaret för ekonomi och distribution av bröd, kakor och tårter till traktens detaljhandlare. Till mors dag kunde det bli upp till 700 tårter! Som mest var arbetsstyrkan 25 man.

Weines affärssinne utvecklades senare vid den egna herrekiperingen "Weines", som blev populär och fick långväga kunder.

Kort fiolspel, sen folkdans

Morfadern bodde i närheten. Han spelade fiol och som femåring fick Weine låna fiolen, men bara en vecka. På de dagarna lärde han sig spela emigrantvisan "Hälsa dem därhemma". Vid samma ålder bestämde hans mamma att Weine skulle gå med i IOGTs ungdomloge, där han med framgång dansade folkdans.

I maj i år spelade Weine för kungafamiljen när deras båt gled förbi på Göta Kanal. Hans finaste publik vinkade glatt tillbaka!

1925 fick han som 14-åring äran att uppvisningsdansa i Jössehäradspolska för en publik på 18 000 personer vid den stora Nordiska Folkdansstämman i Tranås.

Brevkurs i fiolspel

Men musikintresset tog över. En ungarl vid glasbruket hade köpt en korrespondenskurs i fiolspel. Köparen kunde inte ens klara de två första brevvuppgifterna, så han lät Weine ta över hela kursen gratis. Och den klarade han snabbt.

Efter ett halvår satt Weine - i kortbyxor - på estraden och spelade med en liten dragspelsorkester på gammaldansbanan i Borensbergs Folkpark. Han hade fått morfars fiol, som legat i 24 bitar i en påse på vinden. En möbelsnickare limmade ihop den för 2 kronor.

Kapellmästaren förvånades över att Weine kunde noter. Sådana skaffades och Weine lärde de övriga nya låtar. För 5 kronor kvällen kunde 14-åringen bidra till familjens uppehälle med hela 10 kronor i veckan. Eftersom glasbruket var stängt sommartid måste personalen skaffa andra inkomster, t ex av bärplockning. Weines musikpengar betydde mycket. Tänka sig, att man fick betalt för musik! Hans två yngre bröder, och flera andra ungdomar, blev Weines elever.

Bröderna Hult bildade i tonåren eget dansband. Weine fördjupade sin musikaliska talang genom studier, bl a tog han lektioner hos en skicklig yrkesmusiker i Linköping. Weine var den naturligt musikaliske ledaren i "The Smiling Boys", dansorkestern som blev mycket populär.

Villes orkester

Någon tid senare ändrades namnet till "Villes Orkester", efter en yngre broder. Weine köpte saxofon, lärde sig spela, och lärde upp de andra. Särskilt Weine alternerade på fiol i vissa nummer och 7-mannabandet uppträdde flott i specialsydda vinröda frackar med svarta slag.

Arne Kagebeck, senare ledare för "Harden" storband, och en skolkamrat, Bengt-Arne Wallin, numera riksbekant jazzmusiker, cyklade på 40-talet från Linköping till Borensberg för att "spisa Villes Orkester". Arne berättade nyligen:

-De spelade verkligen imponerande bra, och senare fick vi vikarie i saxstämmorna. Det var inspirerande och lärorikt!

Fortsatt "seriös" musik

Weines skicklighet på fiol gjorde att han redan på 30-talet också kom med i ABF-orkestern, föregångare till Motala Musiksällskap. Han kom alltid väl förberedd med genomtänkta anteckningar i noterna om stråkföring och frasering. Han medverkade också i stråkkvartetter och spelade som solist med pianoackompanjemang i många sammanhang.

Arbetade 64 år

Herrekiperingen som Weine drev tillsammans med hustrun Bertha såldes 1980. Då blev det mera tid för folkmusiken. Dock fortsatte Weine spela i Motala Musiksällskap, där t ex William Lind och Ricke Löw gästspelade. Ricke tillägnade på gamla dagar en ny komposition till Weine: "Borensbergsvalsen". Den premiär-

spelades vid hembygdsgdagen i juli 1995. Ricke's text lyder i en mollre-
pris: *...Nu öppnas klaffbron för båtar på tur, och broklockan hörs över trakten. Då hörs en polska i sprittande dur, och Weines fiol står för takten...*

"Kanal-spelman"

Så kallades Weine i ÖSTGÖTA-POLSKAN nr 4 1993. Weines och Berthas villatomt gränsar till Göta Kanal. En dag 1980 satt Weine och spelade låtar på morfarsfiolen i trädgården. Då kom en av de stora kanalbåtarna sakta glidande. Han gick blygt fram till staketet och spelade östgötalåtar till stor förtjusning för resenärer och besättning. På den vägen blev det i 20 år!

Kaptenerna på Kanalbolagets båtar blåste sedan i sina sirener när man närmade sig, så att Weine och Bertha hann fram för att spela och vinka till turisterna, som mannade reling med kamerorna. Detta blev till slut så etablerat att spelmannen omnämndes i reklamen. Ibland kunde en spelkompis, t ex undertecknad, inbjudas att spela med.

All musik

Weine fortsatte förstås att spela i olika sammanhang, t ex i St Larskyrkans ensemble i Linköping, i Vreta Kloster och Motala. Trogen de humanistiska idealen ställde han alltid villigt upp i sina ideella föreningar. Och så komponerade han folklåtar. Inom Östergötlands Spelmansförbund var han kanske inte så känd öster om Motala/Linköping förrän vid förbundets 60-årsjubileum 1987 på Slattefors Herrgård. Där vann

han ett hederspris i kompositionstävlingen. Vid 70-årsjubileet i Mem vann han schottisklassen.

Donerade stipendium

Då, 1997, upplevde deltagarna i ban-
ketten - inte minst styrelsen - en glädjechock; Weine lämnade fram ett donationsbrev med en check på 100 000 kronor. Applåder och sång-
arhyllning utbröt. Avkastningen går till studiestipendier för unga lovan-
de spelmän i förbundet.

Morendo

På 60-talet drabbades Weine av en allvarlig sjukdom som han med medicinsk hjälp, daglig gymnastik och inte minst sin starka livsvilja lyckades häva.

Under de tre sista åren bröts hans hälsa ned. Ibland blev det särskilt svårt. Då tog Weine fram morfars fiol och spelglädjen dämpade smärtan något. In i det sista gick han med möda ut i trädgården när kanalbåten blåste sin ankomstsignal, och Weine spelade.

Efter dödfallet kom M/S Juno och blåste som vanligt. Grannen sprang ut, pekade på sin flagga på halv stång och på Weines hus. Kaptenen sänkte omedelbart båtens flagga som ett sista hedersbevis för Weine, kanalspelmannen i Borensberg.

Många vänner deltog i begravningsgudstjänsten i Weines konfir-
mationskyrka Klockrike. Morfars fiol låg på kistlocket.

Ingemar Lindstrand, Malmslätt

Nya medlemmar !

Kristin Magounakis, Linköping
Harriette Thorstensson, Kolmården
Ingrid Jansson, Linköping
Anita Lindqvist, Linköping
Ulrika Linge, Linköping

Carl-Göran Gunnarsson, Söderköping
Lena Pettersson, Linköping
Göran, Pettersson, Linköping
Albin Pettersson, Linköping
Matilda Pettersson, Linköping

Styrelsen önskar alla nya medlemmar välkomna till Östergötlands spelmansförbund!

Universitetsuppsats belyser klockare och organister

Eric Hammarström som läst etnologi på universitetsnivå skriver i en pågående c-uppsats om klockarnas och organisternas funktion och betydelse för musiklivet på 1700 och 1800 talet. Inför uppsatsen har Eric bedrivit forskning i arkiv, studerat notböcker och tagit kontakt med ättlingar till kända klockare i Östergötland. Klockarna som vanligtvis var väl utbildade och behärskade notskrift tillhör idag de viktigaste

källorna från 1700 och de tidiga 1800 talets musikliv. Eric kommer i en rad artiklar i Östgötaspel presentera sin syn och sina forskningsresultat samt berätta om några av traktens klockare och organister som satt spår i folkmusiken ända in i vårans tid. Den första inledande artikeln står att läsa här nedan.

redaktionen

Eric Hammarström när han inte skriver uppsats

Organisten/klockaren – en folklig spelman

Varför låter så många av de polskor vi spelar idag så lika barock- och rokokomusik? Storspelmän som **Pelle Fors** (1815-1908) och **Lindblom** (1832-1898), som genom sina elever har fört en tradition vidare till 1900-talet, förmedlar ett arv från 1600- och 1700-talen. I ett pågående uppsatsarbete försöker jag lyfta fram några av föregångarna till dessa 1800-talets stora bondspelmän.

Bondspelmän är förresten ofta en något missvisande beteckning. De flesta av dem hade hantverksyrken förutom musikersysslan. Pelle Fors var skomakare och Lindblom var murare t.ex. En hantverkare var inte lika bunden vid en gård som en självvägande bonde. Hantverkaren

flyttade runt mycket mer och kom därför också i kontakt med fler människor. Därigenom fick han också fler intryck, även musikaliskt. I gengäld hade hantverkaren det oftast sämre ställt ekonomiskt och socialt. Musiken i sig är ju också i högsta grad ett hantverk som man också lärde sig på liknande sätt som andra hantverk. Man gick i lära hos någon mästare.

Vilka var då dessa "bondspelmäns" läromästare. Den som lärde Lindblom att spela var organisten och klockaren i Risinge, **Johan Fredrik Österberg** (1799-1847). Pelle Fors sade själv att han hade haft två läromästare förutom Näck-sen. Dessa var den blinde spelman-

nen **Ristman**, från Lofta socken i Tjust, eller Carl Ulric Retzman (1786-1832) som han egentligen hette, och soldatsonen och torparen **Johannes Lång** (1808-1887) i Yxnerum. Han kallades Lången och lär ha varit elev till Yxnerums förste organist **Anders Söderlund** (1804-1838).

Men Pelle Fors och Lindblom och deras kollegor spelade väl inte psalmer på kyrkorgel? Nej det lär de nog inte ha gjort, men organisterna och klockarna spelade inte heller bara psalmer på kyrkorgel som vi kan se i nedanstående två paragrafer ur en klockarordning för Linköpings stift från 1795:

§ 3.

Organister i allmänhet böra til seder, lynne, skrif- och räknande vara af enahanda beskaffenhet, som för Klockare utsatt är; derjämte färdigt kunna spela efter noter til dans på Violin och accompagnera på Violoncelle; äfven som de, hvilkas bröst det tillåter, dessutom böra öfva sig på något blås-Instrument, såsom Oboe, Clarinette, Waldhorn eller Trompette, för att dels med undervisning kunna gå hugade nylärlingar tilhanda, dels betjena Församlingens högre och lägre Invånare vid bröllop och andra gillen, dels vid högtidliga tillfällen i Kyrkan kunna upföra Instrumental Musik. I avseende på sjelva Organist-Syslan böra de ej mindre känna et Orgelverks beståndsdelar, stämning och vård, än skickligen kunna traktera det vid Gudstjensten. [...]

§ 55

Organister på landet i synnerhet, böra gå församlingen til handa med Dans-musik vid Bröllop och andra Gil-len, samt dess Ungdom med Information i spelande, räknande och skrivvande; äfven som de vid Biskops-Visitationer, Kyrkoherde-Installationer, Kyrko-Invigningar m.m. i Contractet böra vara behjelpige til Kyrko-Musiks upförande, dock at för alt sådant njuta särskild skälig betalning. [...]

Denna Ordning, som i Sacristian alltid bör vara til finnandes, hafva Vederbörande Kyrko-Betjente at sig til noga efter rättelse ställa. Linköpings Dom-Capitel d. 28 Jan. 1795

Organisten och klockaren, som i praktiken för det mesta vara samma person, skulle med andra ord också vara dansspelman. Ja, man t.o.m. krävde det av honom. Undrar hur många av dagens kan-

torer som känner till detta. Kyrkan brukar ju inte direkt förknippas med dans och nöjen.

På denna tid var dans accepterat av kyrkan. Men den skulle helst ske i städade sammanhang. Man fick t. ex. inte dansa när som helst i veckan. Prästen tyckte nog att det var bra om klockaren skötte dansmusiken så att man hade lite koll på tillställningarna. Man får också tänka på att alla extraförtjänster som klockaren/organisten kunde få var bra för socknen eftersom man då inte behövde betala honom så mycket i lön. På många håll hade klockarparet också privilegium att driva krog. I kyrkorådsprotokollen från den här tiden läser man ständigt om hur organisterna får kämpa för att få ut en lön som det går att försörja den ofta stora familjen på.

Om man är väldigt hädisk kanske man ur vissa aspekter kan jämföra kyrkans roll vid den här tiden med kommunistpartiernas i de forna öststatsländerna. Kyrkan stod bildligt sett mitt i byn. Prästen var ordförande i sockenstämman som beslutade även i världsliga angelägenheter som fattigvård och skola. Kyrkan var statens lokala representant och utövade samma ideologiska och praktiska kontroll på människornas vardag som partiet i exempelvis DDR. Någon konkurrerande religiös/ideologisk inriktning tolererades inte. En av de få karriärvägarna för den som var teoretiskt begåvad och ofrälse var inom kyrkan. Både det religiösa och nöjena var en lika

självklar del i människornas liv. Kyrkan hade så att säga sitt finger med även i nöjeslivet. Detta kan förklara att en person som var anställd av kyrkan även hade en så världslig uppgift som att stå för dansmusiken på kalasen.

En skyldighet att stå för musiken i socknen skulle ju också kunna ses som ett privilegium eller ensamrätt. Fanns det då inga andra spelmän än klockarna vid den här tiden? Jo, det fanns det naturligtvis. Ristman är ett gott exempel på det. Det är däremot mest klockarna som lämnat spår efter sig, genom alla de notböcker som finns bevarade. Troligen var det en ganska konfliktfri samexistens mellan klockaren och andra spelmän, så länge som klockaren fick ta de spelningar som inbringade den rikligaste betalningen, som exempelvis stora bondbröllop. Som jag nämnt hade organisten oftast svårt att få en dräglig lön från kyrkan. När det gäller Ristman var man nog glad från socknens sida att han kunde försörja sig genom musiken och inte behövde stå fattigkassan till last, blind som han var.

Fram mot mitten på 1800-talet tycks de organister och klockare som spelat dansmusik successivt ha blivit färre, troligen beroende på flera samverkande faktorer. 1842 antog rikets ständer stadgan om obligatorisk folkundervisning, dvs. folkskolan infördes. De nya organister som nu anställdes, när de gamla föll för åldersstrecket, skulle vara utbildade folkskollärare, eftersom det blev

brukligt att de båda tjänsterna kombinerades. Försörjningen var nu mera trygg och det fanns inte samma behov att dryga ut lönen med dansspelningar, eftersom skolläraryrket på ett helt annat sätt var ett dagligt heltidsarbete. Samtidigt gällde det också att vara ett disciplinärt föredöme för barnen. Man var tvungen att sköta sig och vara i skolan varje vardag, hel, ren och nykter. Med andra ord var det svårt att stå för musiken på ett stort bröllop flera dygn i följd. 1848 kom så näringsfriheten och skrävasendets avskaffande, vilket gjorde att man inte kunde hindra någon annan att försörja sig på musiken. Jag gissar att det nu blev större utrymme för andra stor-spelmän att verka.

Något om repertoaren

Även innan folkskolestadgan skulle klockaren "driva barnaläran" i församlingen liksom föra protokoll m. m. Undervisningen var då inte obligatorisk och inte så avancerad. Det betydde ändå att klockaren måste kunna både skriva och läsa. Var han organist skulle han även vara musikaliskt skolad och notkunnig. Det normala var att man utbildade sig vid skolan och gymnasiet i stiftsstaten. Här var musikundervisningen ganska avancerad. Det spelades i orkester och sjöngs i kör. Musikstycken lärdes ut, både profana och sakrala, så även dansmusik. Västmanlänningen Abraham Abrahamsson Hülphers beskriver på 1770-talet musiklivet i Linköpings stift och dess gymnasium som speci-

ellt framstående. Linköpings stift var också ett av de stift i landet där församlingarna tidigast fick orglar i sina kyrkor. De flesta församlingar hade orglar och därmed organister på 1700-talet, en del redan på 1600-talet. Detta lär ha satt sina spår i vår folkmusik.

Den dominerande dansen på 1700-talet var polskan eller pollonesen som den också kallades. Den dansades av hög som låg i samhället. Om man jämför några notböcker efter organister och andra spelmän från den här tiden hittar man många låtar som är gemensamma. Det är riktiga 1700-talsschlagers. Dessa kunde spridas över landet på några få år, mycket tack vare organisterna. En sådan låt är den låt som i Häl-

singland kallas Liv-Antes polska. Den är komponerad av den kände tyske violinvirtuosen och äventyraren **Carl Michael** (Ritter von) **Esser** (ca. 1736-1783) som vistades mycket i Sverige. Om honom skrev fader Leopold Mozart till sin son Wolfgang att han borde spela som det står i noterna i stället för att briljera och göra sig till så mycket. Man kan även hitta polskor av mannen som skrev Hosianna, den likaledes tyskfödde hovkapellmästaren i Stockholm, "**Abbé**" **Vogler** (1749-1814) m. fl.

Andra danser som förekommer i notböckerna är exempelvis menuetter, anglaiser och tidiga valser. En stor mängd kontradanser brukar också finnas. Dessa kan ha namn som "Lilla fröken Adelsvärd" och

liknande. Eftersom organisterna spelade hos alla skikt i lokalsamhället så är det naturligtvis även en repertoarmässig blandning. Det är svårt att säga vilken spridning de olika dans typerna förutom polskan hade hos vanligt folk.

Detta var en introduktion till ämnet klockare och organister som spelmän. I kommande artiklar ska vi närmare stifta bekantskap med några organist/spelmans-släkter i Östergötland och deras låtar och liv.

Eric Hammarström

Den nedre pollonesse "primo in B Dur" är en variant från Anders Larssons *En Notte bok till violin 1810* från Östra Ryd på den ovan nämnda "Liv-Antes Polska" komponerad av **Carl Michael** (Ritter von) **Esser** (ca. 1736-1783)

En digital notbok

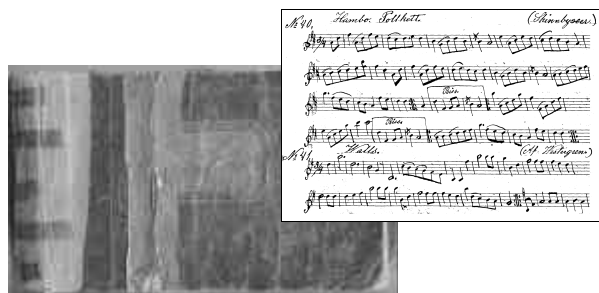
Margareta Höglund, Sandudden äger en diger spel-mansbok som tillskrivs Alfred Andersson, Lotorp (1872-1948). Han var bruksarbetare, sågverksarbetare och spelman - elev till den kände storspelmannen Carl August Lindblom (1832-1898) och var flitigt anlitad som dansspelman i nordöstra Östergötland.

Notboken är bunden av nio häften med totalt 334 sidor. Från pollonesse och hambopolkett till Släckta fyror och Hammarforsens brus. Polka, polkett och schottis. Fransäs, kadrilj, galopp och över 100 valser. Åtta låtar för omstämd fiol och tretton melodier med andrastämma.

Hela notboken finns nu inscannad på CD-ROM för utskrift på din egen dator! Skivan innehåller notbokens 334 sidor (med nästan lika många låtar), faktaartiklar och register. Ingen programvara ingår, men materialet finns i flera olika dataformat för att passa olika datorer.

Hör av dig till mig om du är intresserad!

Arne Blomberg
013-741 48
arne.blomberg@telia.com

Titel: Fors
Artist: Pelle Björnlert
GCD-57

Hört på skiva...

"Fors" av Pelle Björnlert och "Luringen" av Bengt Löfberg är två nyligen utgivna CD från skivbolaget Giga, som är både hörvärda och köpvärda. Sammanlagt är det 51 låtar, alla utom en från Östergötland och Småland, och de allra flesta är polskor. Totalt blir det 2 timmar, 19 minuter och 17 sekunder musik, och varenda sekund är värd att lyssna på.

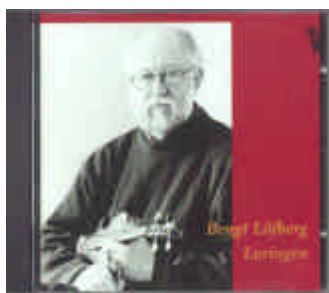
Både Pelle och Bengt har ju varit banbrytande när det gäller att utveckla och hålla folkmusiken levande i våra trakter. De har rotat i arkiv och gamla notböcker och gjort gamla låtar nya, de har hittat rytmen och variationen bakom notprickarna och tillsammans med dansare har de omsatt musiken i dans. Nog är de väl värda Zorns guldmalja som de båda har tilldelats.

Jag öppnade konvolutet och läste Pelles egen högst personliga text om sitt förhållande till musik och hur han upptäckte folkmusiken och levte med den från början av 70-talet fram till idag. Jag blev nyfiken och satte på Cd-spelaren. Jädrans ändå vilken musik! Den överrumplade mig och gjorde mig glad. Den svänger, river och drar och spretar åt olika håll, men samlar ihop sig till något fint. Jag blev också glad åt att jag tyckte om den, för trots att jag tycker om Pelle som person och spelman, har jag ibland haft lite svårt för hans spelstil. Hans lätta stråkföring har i mitt tycke gjort tonbildningen något diffus och därmed musiken lite svårlyssnad. Men det här tog jag till mig, det är musik av högsta klass.

Bengts skiva är lika bra den. Pelle räknar Bengt som en av sina läromästare, de har spelat tillsammans i många år och låtarna på deras skivor är från samma trakter. Ändå uppfattar jag en annan karaktär i hans spelsätt. Det finns mer av strävhet och värdighet än hos Pelle. Men svänger gör det!

Köp skivorna, men ta det lite varligt och njut i lagom stora portioner. Trots att låtvalet gör skivorna omväxlande och trots att både Pelle och Bengt spelar varierat, så kan en hel timme med en ensam fiol bli lite enahanda.

Kurt Ehlert

Titel: Luringen
Artist: Bengt Löfberg
GCD-56

Om adressaten saknas returnera tidningen till:
Östergötlands Spelmansförbund
Dan Johansson
Stålbomsgatan 13
602 23 Norrköping

B

Föreningspost

Kalendarium

Folkmusikaktiviteter i Östergötlands län och angränsande områden

- Tisdag 23 Oktober Spelmansträff kl. 19.00 i Speleriet som ligger på vänster sida ca 500 m från Västra Harg mot Mantorp. Upplysningar Göran och Helene tfn. 0142-105 67
- Lördag 27 Oktober Polskenatta. kl. 19-02 på Globenteatern, Snickaregatan 2 i Linköping. Arrangör F.I.L. Årligt återkommande och välbesökt dansevenemang. Information och anmälan till Kerstin Ingels och Stefan Öberg tfn. 0142-20248
- Tisdag 30 Oktober Spelmansträff kl. 19.00 i Speleriet som ligger på vänster sida ca 500 m från Västra Harg mot Mantorp. Upplysningar Göran och Helene tfn. 0142-105 67
- Lördag 4 November Spelmansträff kl. 10.00 –16.00 på Landerydsgården (se annons). Upplysningar och anmälan till Monica Weimer 013-150708 eller till Stefan Öberg 0142-20248. Arrangör Svenska Ungdomsringen och folkkungagillet.
- Onsdag 7 November F.I.L. ordnar Folkmusikcafé för ungt folk i Mikaelsskyrkan (Den röda ladan) kl. 20.00 i Ryd, Linköping.
- Lördag 17 November Kurser med visor, låtar och dans kl. 10-17 på Globenteatern, Snickaregatan 2 i Linköping. Norsk Folklig vissång med Gunhild Tömmerås, Härjedalslåtar med Greger Brändström och Polskekurs för ungdomar med Janne och Eva Hansson. Anmälan och information Jon Söder tfn. 013-27 47 06. Arrangör F.I.L.
- Lördag 17 November Konsert och dans kl. 19.00 på Globenteatern, Snickaregatan 2 i Linköping. Greger Brändström, Gunhild Tömmerås och gruppen Malt. Arrangör F.I.L.
- Onsdag 12 December F.I.L. ordnar Folkmusikcafé för ungt folk i Mikaelsskyrkan (Den röda ladan) kl. 20.00 i Ryd, Linköping
- Lördag 8 December Julkonsert med gruppen Triakel kl. 18.00 på Missionskyrkan, Drottninggatan 22 i Linköping. Arrangör F.I.L.
- Lördag 5 Januari Jullekstuga med gröt i Bottens gamla skola, Regna. Kl. 19.00 medtag kaffekorg, inträde 20 kr. Upplysningar. Maj-Britt Lindqvist tfn. 0151-800 28
- Lördag 26 Januari Midvinterblot i Skärkinds bygdegård kl. 17.00. Arrangör Folklekarne. Anmälan och information av Lisbeth Olsson tfn. 0121-217 19 eller 070-573 86 07

Skicka gärna in uppgifter på evenemang och aktiviteter som du tror kan intressera Östgotaspels läsare
E-post adress redaktor@ostgotaspel.com

Gatuadress Östgotaspel Dan Johansson Stålbomsgatan 13 602 23 Norrköping